

JOURNAL OF THE WESTERNERS INTERNATIONAL - CZ Z.S.

Ahoj Westerners.

poslední letošní vydání bulletinu přichází s menším zpožděním, ale stihli jsme to ještě před svátky.

Na začátku prosince neměla redakce vůbec žádné příspěvky od corralů. Všichni na to jaksi zapomněli. Nakonec to dobře dopadlo a vy si můžete přečíst články o traperech, jezdcích Pony Expressu i o výjimečném roce pro Rodeo Corral. A také velmi důležitou informaci pro všechny členy Westerners International-CZ.

Shromáždění vyslanců WI-CZ bude 17. února 2024 ve Strančicích v restauraci U Milotů a oblíbený Cowpackův Country bál ve stejný den večer hned vedle ve strančické sokolovně.

V tomto Čísle najdete

Ahoj Westerners	1-2
39. ročník Pony Expressu	2-3
Aktivity Trappers Corralu	4-5
Rodeo Corral	5-7
Zajímavý muži z kožešinového obchodu	7-10
Kalendář akcí WI-CZ a Corralů	10-12
Adresář Rady WI-CZ	13
Inzerce	14

Podrobnosti, časy a programy se dozvíte co nejdříve od sheriffů corralů a od pořadatele bálu Jirky JAAN Navrátila.

Za redakci PREXu všem členům přeji hezké a klidné vánoční svátky a do

roku 2024 vykročte tou správnou nohou, s úsměvem a ve společnosti těch, které máte rádi.

Milan Mach
Secretary WI-CZ

39. ROČNÍK ČESKOSLOVENSKÉHO PONY EXPRESSU

Předák E. Princová J. Kolibík

Letošní 39. ročník začal na polských a slovenských hranicích. Po loňské neúčasti Poláků na jízdě Pony Expressu a velice omezené komunikaci před letošním ročníkem, bylo velké očekávání, zda se na hranicích objeví polští jezdci.

L. Forsterová

A skutečně se stalo, polští jezdci dorazili s početným doprovodem v čele s polským sheriffem Lotarem Konigem. Předání pošty proběhlo v pořádku až na malou potíž s mochillou, která zůstala v Opavě a tak

muselo na řadu přijít náhradní řešení v podobě plátěné tašky, ale s logem Pony Expressu, jezdci vyjeli na trasu v plánovaném čase.

Jirka Brož ml.

První úsek má plánovanou zastávku v Opavě na Dolním náměstí, kde byl připravený moc hezký doprovodný program a otevřený poštovní úřad. Dál pošta pokračovala po své trase na další poštovní úřad v Suchdole nad Odrou, kam pošta dorazila v plánovaném čase. Podobný zdárný průběh měla i pošta ze Slovenska, která byla na hranicích dle plánovaného rozpisu, a tak na poštovní úřad v Suchdole přijela rovněž na čas.

Trčková, V. Koranda a předák T. Struk

PRÉRIE EXPRESS - WESTERNERS INTERNATIONAL - CZ, z.s.

Po roztrídění pošty na poštovním úřadě se vydaly poštovní zásilky v plánovaném čase směr Jihlava. I přes to že počasí jezdcům „přálo“, hlavně v denních etapách teploty vystupovaly vysoko přes třicet stupňů, dorazil poslední moravský jezdec do Jihlavy v lehkém předstihu. Poštovní úředníci doplnili do mochilly nastrádané zásilky a jezdci vyrazili směrem na Stříbrnou Lhotu, kam v pořádku a v naplánovaném čase dojeli.

Jelena Becová na Německém Post Office

Trasy České Jižní a Jihozápadní větve byly letos hodně poznamenány nepřízní počasí, jak při jízdě samotné, tak v předcházejících dnech. Jezdci se museli potýkat s podmáčenými cestami, popadanými stromy, které znemožňovaly průjezd po předem vybrané cestě, i přes to pošta do Stříbrné Lhoty dorazila v časovém limitu a zůstalo dost času na přípravu pošty směr Dolní Poustevna - Sebnitz.

Česká Západní větev svoji trasu ze Stříbrné Lhoty do Dolní Poustevny – Sebnitz zvládla bez větších potíží a tak 20 min. před plánovaným dojezdem se ve Western Village za zvuku hymny objevil poslední jezdec letošního ročníku na našem území. Trošku paradoxně, osud tomu tak chtěl, aby tím posledním jezdcem české části byl Němec Andreas Hein a prvním jezdcem německé části byl Čech Jirka Brož ml. A tak to asi má být.

A. Hein, J. Brož a předák T. Struk

Rád bych ještě poděkoval všem, kteří pomáhali s úspěšnou organizací a skvělým průběhem letošní jízdy ať už jsou to jezdci, pošťáci, předáci a vůbec celý realizační tým – moc děkuji.

Zároveň už se těším na příští rok, na tu naši Čtyřicítku.

Sheriff XPC Jarda Čermák

Aktivity Trappers' Corralu - 2023

Prátelé tentokrát jsem úplně PREX vypustil z hlavy. Teda domníval se, že mám ještě týden nebo dva čas 😊. Takže... Poslední prázdninový víkend někteří z TC vyrazili na Beaver na lukostřelbu. O Zlatý šíp BC – „vše v pohybu“. V půlce října proběhl další Zlatý šíp a to „Lovecká“. Oba závody přijelo dost lidí, a i nám přálo počasí, takže za mě super. V září a říjnu proběhlo na Beaver City i s naší účastí několik brigád a dva šicí víkendy. Na začátku listopadu měl TC na Beaver City Valnou hromadu. Jako každoročně po VH následuje

Halloween. Poslední dobou se více dbá na stylovost u masek. Osobně nevím, jestli je to správná cesta, protože mi přijde, že účast je o dost slabší, než když bylo povoleno cokoli. Ale my v tom termínu děláme Valnou, takže zatím to necháme a uvidí se, jak to bude dál. Druhý víkend v listopadu jsme jeli pomoci reprezentovat BC na akci „Setkání westernových městeček“. Akce se konala v Plzni ve WestParku. Po pátečním seznamovacím

večírku se v sobotu dopoledne rozjely dovednostní soutěže. Zúčastnilo se 5 týmů. První věc, kterou týmy absolvovaly „poznej stopy zvěře“. Následovalo řezání a štípání dříví na čas. Dál bylo potřeba rozpoznat myslím 16 ks střelných zbraní. Pak na čas odvalit velký kotouč slámy. Dále na řece (na čas) dojet na kánoji k terčům a z lodě terče sestřelit a zase se vrátit. Už uvnitř a v teple se lasoval býk, pak se házelo na teč nějakou gumovou sekýrou. Večer proběhlo vyhlášení výsledků a následoval country bál. Bylo to moc hezké. Poslední akce TC, které jsme se zúčastnili a vejde se do tohoto čísla bylo na konci listopadu den

Děkuvzdání na Beaver City. Na této akci probíhá poslední díl celoroční lukostřelecké soutěže. Už za mírného sněhu. Věnuje se tomu sobotní odpoledne. Mezitím se připravují pochutiny na večerní sváteční večeri. Večer se vyhlásí výsledky celoroční lukostřelby a střelci si vyberou ceny. Pak se slavnostně zasedne ke stolu, kde nesmí

chybět krocan. Po večeři si sesedlo asi pět muzikantů a hráli ještě několik hodin po půlnoci. Je to pohodový víkend, kde se vlastně děkuje přítomným za přízeň a pomoc při budování města Beaver City. Podle pověsti do Ameriky roku 1620 připluli z Anglie poutníci, kteří zde chtěli nalézt nový život a usadit se zde. Založili zde kolonii a pojmenovali ji Plymouth. Bohužel připluli těsně před zimou a neměli takovou zásobu potravin, aby přečkali zimu, a proto polovina kolonie přes zimu zemřela. Po zimě však narazili na kmen indiánů Wampanoag, který je naučil pěstovat plodiny, a tak se na konci sezóny všichni sešli a

oslavili úspěšný rok plný hojností a bohaté úrody. Kvůli tomu se od roku 1621 v Americe slaví Den díkůvzdání. Přejí Vám hezký zbytek roku, krásný Vánoce a hodně dárků.

Tandem

Zdravíme ostatní Corraly jménem Rodeo Corralu

20.1.2024 ve Volyni na „Nové“ oslavíme jako Rodeo Corral krásnou sezónu, která pro nás byla třicátá. Všichni jste srdečně zváni uvidět slavnostní vyhlášení výsledků a úspěchů jezdců a zatančit si s námi na koňském bále, který je pro mě důležitější přelom roku než silvestrovská oslava. A co vlastně budeme slavit? V minulém Presu jsme vás informovali o průběhu sezóny a k datu uzávěrky toho čísla Prexu, jsme si přáli, aby nám přálo počasí při rodeu, které jezdíme u Vltavy. Tak už vás nebudu napínat.

Boršov nad Vltavou

Boršov nad Vltavou je jediná obec v České republice, která si troufá pořádat rodeo. Pokud vím, je tomu tak nejen v rámci seriálu Rodeo Corralu, ale i ve všech jiných organizacích. A člověkem, který za tím vším stojí je starosta Jan Zeman. Počasí se naštěstí umoudřilo, protože v Boršově se jede doslova nad Vltavou, v kempu deset centimetrů nad hladinou Vltavy, takže když jednou za ty roky přšelo, tak se jelo ve Vltavě. Naopak letos jsem litovala, že jsem si nevzala plavky. Vzhledem k tomu, že tohle rodeo pořádá obec, tak je tradicí veliký doprovodný program v celém kempu. A teď už k závodu. V juniorech ovládla dobytčářské

disciplíny třetí ze sester Jandových – Eliška. Vystoupila ze stínu svých doposud úspěšnějších sester. Hned v závěsu za ní se umístila Simona Janoušková, která se se svojí sestrou Eliškou Janouškovou v nepřehlédnutelných červeno-černých košilách propracovává nezadržitelně na první příčky juniorského westernového světa. Ranč rodiny Hercíkových nosí již mnoho let černé košile, říkáme jim Men in Black. A vyrostla jim další generace, která zazářila v disciplíně značkování telete. Milan Hercík startoval s Karolínou Kubátovou a v dalším startu tvořil dvojici s Emou Marií Jarešovou. Oba starty byly úspěšné a talíře, které obec Boršov předávala za výhry, budou zdobit sváteční obědy.

Diváci mohli v Boršově vidět krásnou disciplínu team sorting. Dostanete číslo telete, které půjde první a pak musíte posílat na druhou stranu teleta v po číslech a nesmí se vám tam přimotat žádné mimo toto pořadí. Bohuslav Kolář má asi rád číslo 7, protože startoval dvakrát a v obou případech se trojici, ve které jel, podařilo vytržít sedm telat. Rodeo v Boršově končilo do famózního západu slunce do vln Vltavy za zvuku krásných koncertů a sezóna se nezadržitelně řítíla cvalem do finále.

Finále v Hoslovicích

Finálový závod otevřela disciplína, které říkáme „gatě“ 3 men 2 gates – tři lidé, dvě brány. Nejen, že musíte správně tele vyhnat a nenechat utéct žádné, které nechcete. Ale vy ho musíte ještě vyhnat tou správnou bránou. V juniorech se to

nejlépe povedlo trojici Vavřinová Michaela, Cvanigová Barbora a Pipková Nina. V další disciplíně, značkování telete, si pro první pohár z rodea v kariéře dojecha Eliška Staffová, která s Anetou Kozjurovou obsadila třetí místo. Zabodovat se Elišce naopak nepovedlo v disciplíně speed penning, kde sice zahнала telátko, ale „nezavřela“ podle pravidel, a ta platí pro všechny, i když všichni fandíme všem a juniorech zvlášť. Disciplínu speed penning opanovala Nikola Jandová a zajistila si tím celoroční vítězství. V kategorii baby jsme poprvé viděli Alexandru Svobodovou, která za pomoci Báry sice telátko označkovala, ale nestihla v časovém limitu vrátit značkovadlo do kýble. Ale to nevadí, proto máme tuhle kategorii, aby i ti nejmenší sbírali zkušenosti. V seniorech si se dvěma bránami nejlépe poradila trojice Natálie Nováčková, Kateřina Šoltysová a Michal Šandera. Označkovat tele se nejrychleji povedlo Jakubovi Muškově tentokrát ve spolupráci s Marií Grygerovou. Laso s přehledem vyhrál, jako již několikrát, Michal Šandera a k druhému místu dovezl Patrika Urbana jeho Silver Lucky.

V rodeo corralu sbíráte body celý rok a z tohoto pohledu je finálový závod „jen“ jeden ze sezóny. Některé roky je tudíž dopředu jasné, kdo bude mistr. V letošním roce byla situace tak vyrovnaná, že za určitých okolností mohl pohár zvednout kdokoliv z devíti lidí. Nervy pracovaly od začátku do konce. Sobota v Hoslovicích byla ve znamení souboje Jakuba Mušky a Romana Mráze, kteří shodně vybojovali 18 bodů. Za mě vrcholem tohohle souboje

byla jejich jízda proti sobě ve vyřazovacím souboji speed penningu. Roman ale měl nasbíráno o něco více bodů v sezóně a mistrem pro rok 2023 se stal po strhujícím výkonu on. Patrik Urban v Hoslovicích obhájil titul vicemistra a bronzový pohár si odváží Kateřina Šoltysová.

Krásné počasí, domácí burgry, hopsárium pro děti a napínavý závod přivedli do Hoslovic stovky diváků. Další krásnou sezónu máme za sebou, v zimě se potkáme na bále a jak jižní vítr s jarem zafouká, tak se budeme těšit zase na rodea. Ať vám koně jdou.

Za spolupráci děkujeme

Důležité je také poděkovat sponzorům. Jezdci mají nejraději ty sponzory, kteří dávají věcné ceny do výher, jako je Schaumann - Úspěch ve stáji, nebo pivovar Lobkowicz, děkujeme i ostatním, představíme si další příště. Věříme, že podpora našeho sportu je zajímavá cesta, jak představit jezdům, rančerům, ale i

divákům produkty, které jsou pro jejich miláčky nejlepší. Podle jednotlivých podporovatelů rodea jsou těmi miláčky psi, koně nebo a někdy i lidé 😊.

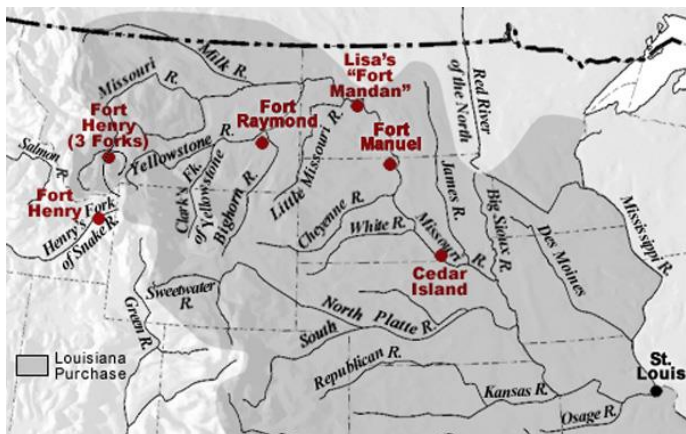

**Přejeme krásné vánoční
svátky a zveme
20.1.2023 do Volyně
na Koňský bál**

Za Radu RC Terezie Daňková

Zajímavý muži z kožešinového obchodu

Dnes bych Vám chtěl představit 2 ze zajímavých chlápků co se motali kolem kožešinového obchodu. Těchto odvážných mužů a jejich příběhů existuje zdokumentováno strašná spousta a pokud bychom si měli o všech alespoň něco napsat, tak nebude v tomto časáku vycházet nic jiného několik let. Ale jednou za čas si můžeme některé připomenout. **Manuel Lisa** se narodil 8. září 1772 španělským rodičům v New Orleans, kde byl jeho otec úředníkem místní vlády. New Orleans bylo v této době součástí Nového Španělska. V roce 1762 postoupila Francie celé své území na západ od Mississippi. Lisa se během dospívání zapojil do obchodu s kožešinami a v roce 1796 provozoval loď na obchodování s kožešinami podél řeky Mississippi. Ještě jako španělský občan se v roce 1799 přestěhoval do St. Louis. V roce 1800 byl předním obchodníkem v obchodu s kožešinami a v roce 1802 mu byl udělen monopol na obchod s Indiány z kmene Osage. V roce 1803, kdy bylo území Louisiany zakoupeno Spojenými státy, se Manuel Lisa automaticky stal americkým občanem kvůli svému pobytu v St. Louis. Jako znalý obchodník

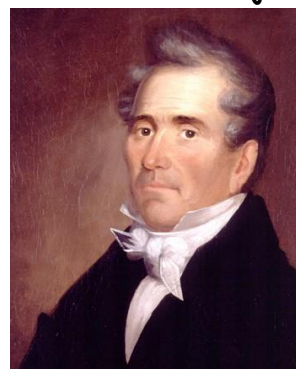

v St. Louis se Lisa podílela na vybavení expedice Lewis a Clark v letech 1803-1804. Kromě zásob se uvádí, že

expedice získala prostřednictvím Lisovy kýlové člun a posádku. Lisův vztah s Lewisem a Clarkem nebyl vždy srdečný a jsou zmínky o tom, že se s Lisou pohádali, než odešli na výpravu proti proudu řeky. V roce 1806, když se Lewis a Clark vrátili ze své cesty napříč kontinentem,

potvrdili pověsti o zemi hemžící se bobry poblíž pramenů řeky Missouri. Manuel Lisa rychle založil společnost, aby využil tohoto potenciálního zdroje bohatství. V roce 1807 opustil St Louis se dvěma kýlovými čluny a brigádou více než 50 mužů a vystoupil po řekách Missouri a Yellowstone k ústí řeky Bighorn, kde založil obchodní stanici. Část jeho brigády se zabývala obchodem se sousedními indiánskými kmeny, zatímco zbytek jeho mužů byl zaměstnán odchycem kožešinových zvířat. Následující rok postavil u ústí řeky Bighorn obchodní stanici, první takovou základnu v horní oblasti Missouri. Lisa pojmenoval stavbu Fort Raymond po jeho synovi, ale běžně ji lidé říkali Fort Manuel. Někteří historici tvrdí, že srub sestávající ze dvou místností a podkroví byl první stálou budovou ve státě Montana. Lisa se odchýlil od obvyklé praxe čekání, až indiáni přinesou kožešiny k obchodování, ale vyslal své vlastní lovce. Ignoroval veškeré možné obavy. V roce 1807 se John Colter, jeden ze zaměstnanců Lisy, vydal z Fort Manuel, aby uzavřel obchodní spojení s Absaroka (Vrány). Zjistil, že Vrány jsou přátelské a cestoval s nimi do oblasti, která je nyní známá jako Yellowstone národní park. Když později informoval o gejzírech a dalších pozoruhodnostech, které viděl, mnoho lidí mu nevěřilo. Později se John Colter vydal z Fort Manuel (také známé jako Lisova pevnost) na řece Yellowstone, překročil průsmyk Bozeman a narazil na skupinu lovců bizonů Flathead. Přesvědčil je, aby se s ním vrátili do pevnosti a navázali obchodní vztahy. Poblíž průsmyku Bozeman na ně zaútočila velká válečná skupina Černonožců. Colter byl zraněn do stehna. Když měl být přátelský kmen Flathead poražen, vstoupili do bitvy Vrány a Černonožci byli zahnáni. V důsledku této bitvy považovali Černonožci obchodníky s kožešinami za spojence svých nepřátel a podle toho s nimi zacházeli. Výsledkem bylo, že Černonožci útočili na obchodníky s kožešinami a na lovce kožešin. Následující rok byl John Colter na lovu, když na něj narazila skupina indiánů. Z pohledu Černonožců nejenže narušoval jejich loviště, ale také kradl jejich zdroje. Colter byl chycen. Místo aby ho ale zabili, svlékli ho donaha a řekli mu, aby utíkal jako o život. To byl tradiční trest pro lidi, kteří byli vyhoštěni. Colterovi se podařilo uprchnout a jeho příběh se stal legendárním. Lovecké a obchodní operace této mladé společnosti byly mírně ziskové. Společnost měnila zbraně, příkrývky, šperky, tabák a alkohol za jakýkoli typ kožešin a kůží, které indiáni mohli poskytnout. Jejich operace však byly ztíženy častými útoky Černonožců a těžkými ztrátami na životech a vybavení. V roce 1809 spolu s Williamem Clarkem (Lewis a Clark), Andrewem Henrym (pozdějším partnerem Ashleym), Jeanem Pierre Chouteau a dalšími založil novou společnost. St. Louis Missouri Fur Company, aby lovila v horní oblasti řeky Missouri. Indiáni Blackfoot byli tou dobou extrémně nepřátelští ke všem americkým lovcům. V roce 1809 vyslala kožešinová společnost St. Louis Missouri Fur Company svou první expedici do hor, aby lovila v oblasti řeky Horní Missouri. Tato oblast se nacházela hluboko na území indiánů Blackfoot. O indiánech Blackfoot se vědělo, že jsou v oblasti řeky Horní Missouri nepřátelští, ale společnost doufala, že tyto indiány přesvědčí, že společnost je přátelská. Nicméně, Blackfeet byli odhodláni vyhnat americké lovce ze země. Následovala série krvavých střetnutí, při kterých společnost utrpěla těžké ztráty na životech a vybavení. Následující střetnutí je zaznamenáno Thomasem Jamesem, americkým traperem. Pevnost, o které se James zmiňuje, je Fort Manuel. *"Společnost sestávající z osmnácti lidí postupovala po břehu řeky Jefferson, chytala do pastí a třetího dne zastavila na noc poblíž řeky asi čtyřicet mil od obchodní stanice. Cheek, Hull a Ayers byli zaměstnání přípravou tábora, zatímco zbytek se rozešel různými směry, aby nachytal zvěř, když se v préríi jižně od nich objevil asi třicet nebo čtyřicet indiánů, kteří se blížili pěšky a na koních směrem k táboru. Valle a dva muži, přiběhli k Cheekovi a dalším a řekl jim, aby chytili své koně a utekli. Cheek to odmítl, popadl svou pušku a pistoli a řekl, že zůstane a strpí svůj osud. "Přišel můj čas, ale chci zabít alespoň dva z nich, a pak je mi to jedno." Jeho chmurné předtuchy se měly naplnit vlastní lehkomyšlností a tvrdohlavostí. Ayers zběsile pobíhal, paralyzován strachem a pláčem: "Ó Bože, Bože, co mohu dělat." Přestože měl na dosah koně, hrůza mu znemožnila nasednout a zachránit si život. Odvahu a zbabělost potkal stejný osud, i když velmi odlišnými způsoby. Hull chladně stál a držel pušku, chtěl bojovat. Nepřítel se k nim rychle blížil a Valle a jeho dva společníci vyrazili na koních pronásledování indiány. Brzy se ozvaly hlasité zprávy o Cheekově pušce a pistolích, které na divoších vykonaly dílo smrti, a pak salva z mušket poslala chudáka Cheeka do jeho nového domova. Poručík Emmel a další přišli z lovu, za soumraku, neznali osud svých druhů, a když*

viděli stan pryč, domnívali se, že místo tábora bylo změněno. Když Emmel zaslechl hluk od řeky, sestoupil na břeh, odkud mezi vrbami na protější straně uviděl tábor třiceti indiánských stanů. Ženu sestupující k řece s mosazným kotlíkem, o kterém by přísahal, že je jeho vlastní a také bělocha přivázaného oběma pažemi ke stromu. Nemohl vězně poznat, ale předpokládal, že je to Američan. Když se vrátil na místo, kde si Cheek postavil stan, uviděl jeho mrtvé tělo bez skalpu. Leželo tam, kde se statečně dočkal svého konce. Pak poručík spěchal do Fort. Větší část posádky s ním vyrazila ráno pronásledovat indiány proti proudu řeky a pohřbívat naše mrtvé. Našli jsme a pohřbili mrtvolky našich zavražděných kamarádů, Cheeka a Ayerse; ten druhý se nacházel v řece poblíž břehu. O Hullově nebylo nikde slyšet a dva další, Rucker a Fleehart, byli také nezvěstní. Zabití nebo zajatí indiány. Indián byl nalezen mrtvý se dvěma kulkami v těle, které měly pocházet z Cheekovy pistole a pušky. Tělo byla pečlivě ukryta pod listím a zeminou a přikryta kládami." Nakonec společnost omezila své operace na řece Missouri, aby se vyhnula indiánům Blackfoot. Během následujících deseti let společnost prošla řadou reorganizací. Během těchto změn zůstal Manuel Lisa jednotlívou postavou v managementu a vedoucím expedice. Ve své době byla slavná expedice této společnosti z roku 1811, kdy jejich kýlové lodě, opouštějící St. Louis tři týdny po brigádě vyslané Johnem Jacobem Astorem, předstihly soupeřící stranu před příjezdem do Mandanské vesnice. V roce 1812 Lisa postavil obchodní stanici zvanou Fort Lisa, severně od dnešní Omahy v Nebrasce, a v následujících letech zde trávil většinu zim. V roce 1814 William Clark, který byl v té době guvernérem teritoria Missouri, jmenoval Lisu podagentem pro indiánské kmeny umístěné nad ústím řeky Kansas. V té době si Lisa vzal další manželku, ženu z indiánského kmene Omaha. Mnohočetné sňatky do různých indiánských kmenů nebyly pro obchodníky s kožešinami neobvyklé. Manželství zajistilo přátelské vztahy a usnadnilo podnikání. Lisova první manželka Polly zemřela v roce 1817 a jeho druhá manželka Mary Hempstead Keeney přezimovala s Lisou v letech 1819 a 1820 ve Fort Lisa a stala se tak první bílou ženou v Nebrasce. Po zimě roku 1820 se Lisa, který byl nemocný, vrátil do St. Louis, kde 12. srpna 1826 zemřel. Dožil se tedy pěkných 54 let. Přestože obchod s kožešinami neměl pro Lisu nikdy přinést velké bohatství, byl vlivnou postavou v obchodu s kožešinami. Během let v obchodu s kožešinami Lisa získal pověst skvělého muže a vůdce. Útrapy na řece sdílel stejně se svými muži. Od svážení kýlových člunů po řece až po zřeknutí se jídla v chudých dobách. Během 12 let procestoval 25 000 mil podél řeky Missouri. Lisa se považoval za dobrodince pro indiány, a ne za vykořisťovatele. V roce 1817 napsal příteli, že indiánům distribuoval zahradní semena, včetně semen dýní, fazolí, tuřínu a brambor. Uvedl také, že jim půjčil pasti a zařídil, aby pro ně bylo přístupno „kovářství“.

Joe Meek se narodil ve Virginii. V raném věku opustil svůj domov do Missouri, aby unikl nepříjemné nevlastní matce. Tam se v roce 1829 ve věku 19 let připojil k Williamu Subletteovi a dalších jedenáct let žil namáhavým životem horského muže. Když byl Joe Meek v horách, zažil mnoho dobrodružství, včetně setkání s medvědem grizzlym nebo vraždy své manželky. Známa je také jeho účast v bitvě v údolí Pierre's Hole. Tato bitva se odehrála na konci Rendezvous 1832. Setkání pomalu končilo. Kožešinové party pod různými vůdci mířily do míst vybraných pro jejich podzimní lovy. Skupina 40 mužů pod vedením Milтона Sublettea, Henryho Fraeba

a doprovázená Nathanielem Wythem a jeho skupinou Novoangličanů odešla ze setkání a když urazila asi sedm mil, utábořila se. Ráno 26. srpna, když muži balili tábor, bylo vidět, jak se blíží velká skupina na koních. Nebyl žádný poplach, protože se předpokládalo, že tato skupina je zásobovacím vlakem American Fur Company, který se nedostavil včas na setkání. Když se skupina přiblížila, bylo vidět, že jsou to indiáni. Dva muži byli vysláni, aby zjistili, kdo jsou. Když se Godin a Dorian přiblížili, jeden náčelník jim vyjel vstříc. Indiáni byli Černonožci (ve skutečnosti Gros Ventre, kmen spojený s Černonožci). Protože cestovali se svými ženami a dětmi, Černonožci by se v tuto chvíli raději vyhnuli potížím. Antoine Godin, jehož otec Thyery Godin byl dříve zabit černonožskými Indiány, choval hluboce zakořeněnou nenávist ke kmeni Černonožců. Když se dva muži přiblížili k náčelníkovi Černonožců, Godin plánoval rychle ho zabít a ukrást mu červenou deku. A také to udělal. Černonožci měli dlouhou historii konfliktů s bílými obchodníky a lovci a nepřátelstvím. To, co začal Godin, rychle přerostlo v plnohodnotnou válku. Na místo setkání byl

PRÉRIE EXPRESS - WESTERNERS INTERNATIONAL - CZ, z.s.

okamžitě vyslán posel a po několika hodinách se vrátil s asi 200 bílými lovci a 500 přátelskými indiány Nez Perce a Flathead. Aby se všichni zúčastnili bitvy. Skupina 12 Yankeesů Nathaniela Wyetha odmítla účastnit se této akce, protože se domnívala, že to není součástí jejich záležitostí, ačkoli byli aktivní v ošetřování zraněných a hlídání koní vzadu. Co vím tak existuje 5 popisů bitvy o Pierre's Hole od účastníků nebo očitých svědků bitvy. Ve zkratce tam šlo o to, že indiáni (píše se, že minimálně 250) se velmi dobře opevnili v osikovém háji. Lovci se spřátelenými indiány toto místo obklíčili. Bitva byla celodenní a píše se, že na jedné straně umřelo 26 ks „špatných“ a tucet lovců a spřátelených indiánů. Večer někdo vyvolal poplach, že přicházejí další špatní indiáni. Lovci se rozjeli zachránit v táboře své kolegy a svůj majetek. Až tam zjistili, že se nic nestalo. Následujícího rána bylo osikové opevnění již opuštěné. Když ve 40. letech 19. století ztratil obchod s kožešinami na důležitosti, Joe Meek a Doc Newell se připojili k přistěhovalcům do Oregonu a doprovázeli jeden z prvních vozových vlaků přes hory. Usadil se ve Willamette Valley of Oregon a stal se farmářem, který také sloužil jako šerif v roce 1843. A v zákonodárném sboru v letech 1846 a 1847. Po Whitmanově masakru a vypuknutí Cayuseské války v Oregonském teritoriu Meek zamířil pro Washington DC, kde se setkal s prezidentem Polkem, jež měl za manželku Meekovu sestřenici. Orodoval tam, aby se Oregonské teritorium stalo federálním územím. Následující jaro byl jmenován teritoriálním federálním maršálem. Místní obyvatelé popsali Joea Meeka jako „odvážného, dobrodružného, vtipného, prvotřídního lovce, průkopníka, mírového důstojníka pohraniční politiky. Navíc to byl ten nejdůvtipnější, nejslanější, nejnestydlivější šašek a šašek, který kdy nosil mokasíny ve Skalistých horách, vysoký veselý virginský milovník vtipů, pohádkových příběhů, jacksonské demokracie a indiánských žen.“ V roce 1866 se Meek setkal se spisovatelem Victorem. A protože Meek byl místně známý jako vypravěč a veselý řečník vznikla společná biografie Victora a Meeka *The River of the West*, která obsahuje Meekovi vlastní paměti o rozhovory, byla vydána v roce 1870. Victor vytvořil klenot historické literatury o obchodu s kožešinami, přetékaný Meekovými příběhy o obchodu s bobry a nádherným povídáním v nelakovaném žargonu horských mužů. 20. června 1875 Meek zemřel. Bylo mu 65 let.

Tandem

Program WI - CZ z. s.

na rok 2024

Změna programu je vyhrazena!

Shromáždění vyslanců WI-CZ bude
17. února 2024 ve Strančicích v restauraci
U Milotů

a oblíbený Cowpackův Country bál ve
stejný den večer hned vedle ve
strančické sokolovně.

Akce Rodeo Corralu:

Kontakt – info:

Sheriff Patrik Urban

Tel.: mobil: 777 991 447, Vacov 27, 38473 Vacov,

Sídlo RC: Čestice 181, PSČ 387 19, e-mail:

sheriff@ceskerodeo.cz,

Web: www.ceskerodeo.cz, <http://rc.westerners.cz>

Sezona roku 2024 se připravuje!

Další informace naleznete na našem webu www.ceskerodeo.cz

Akce Trappers 'Corralu:

Info – kontakt:
Sheriff Zbyněk „Tandem“ Skořepa,
Španielova 1268/3, 160 00 Praha 6 - Řepy, Tel.:
mobil: 731 477 065
e-mail: trappers@westerners.cz

29. 3. – 1. 4. 2024
Velikonoční Brigáda na Fort Beaveru (TC)
Fort Beaver - Strážek
Civilní akce, montérky vítány.

17. 5. – 19. 5. 2024
Setkání přátel divočiny (TC)
Fort Beaver - Strážek
Otevřená akce s programem pro veřejnost.

29. 3. – 1. 4. 2024
II. Brigáda na Fort Beaveru (TC)
Fort Beaver - Strážek
Civilní akce, montérky vítány.

3.- 7.7.2024
Rendezvous TC – Pítrsovo táboření (TC)
Křemže
Tradiční traperské táboření s programem.

27.7. – 10.8.2024
Letní táboření na Fort Beaveru (TC, BC)
Fort Beaver – Strážek
Tradiční letní setkání na FB a BC.

27. 9. – 29. 9. 2024
III. Brigáda na Fort Beaveru (TC)

Fort Beaver - Strážek

Civilní akce, montérky vítány.

2. 11. 2024

Členská schůze TC (TC)

& Halloween na Beaver City (BC)

Fort Beaver & Beaver City, Strážek

Akce Bullet Corralu:

Kontakt – info:

Miroslav Oupor, Hosín 163,

373 41 Hluboká nad Vltavou,

tel: 603 443 830,

e-mail: moupor@quick.cz

Akce v roce 2023
ukončena a na nových
v roce 2024 se pracuje!

SPONZOR BULLET CORRALU

Tel.: +420 556 403 339, Tel./Fax: +420 556 403 340, E-mail: obchod@kerberostrade.cz
Lidická 1, 742 83 Klimkovice, Česká republika

Kontakt – info: Pony Express Corral WI-CZ, p.s.

Sídlo: Muzeum Městyse Suchdol nad Odrou

Komenská ulice 230,

74201 Suchdol nad Odrou;

Sheriff: Jaroslav Čermák

Tel.: + 420 602 328 809

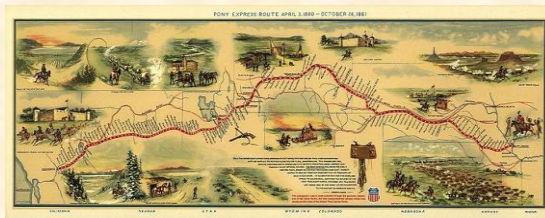
E-mail: j.cermak@dverecag.cz

E-mail: pony.express@westerners.cz

39. JÍZDY ČS PONY EXPRESSU
PROBĚHLA!

40. ročník se připravuje!

RADA WESTERNERS INTERNATIONAL CZ Z. S.

Sídlo: Hábova 1519/24, 155 00 Praha 5.

IČ: 000501379, Bankovní kontakt Poštovní spořitelna Praha, č. ú.: 151486749/0300

President WI-CZ: Miroslav „Hurikán“ Oupor, <http://www.westerners.cz>

Hosín 163, 373 41 Hluboká nad Vltavou, Tel.: mobil 603 443 830, e-mail: wi@westerners.cz.

Vicepresident WI-CZ: Jaroslav Čermák viz Sheriff XPC, e-mail: vicepresident@westerners.cz

Secretary WI-CZ: Milan Mach, Hábova 1519/24, 155 00 Praha 5, Tel.: mobil 606459153,

e-mail: tarpanclan@seznam.cz

Strážce pokladu WI-CZ (Hospodář): Karel Šlejhar; Rudolfovská 63/127; 370 01 České Budějovice;

Tel: 777 782 690; e-mail: slejhar@kostax.cz

Sheriff Pony Expressu: Jaroslav Čermák, <http://xpc.westerners.cz>

Sídlo XPC: Muzeum Městyse Suchdol nad Odrou, Komenská ulice 230, 74201 Suchdol nad Odrou,

Tel.: mobil + 420 602 328 809, e-mail: pony.express@westerners.cz.

Sheriff Trappers' Corralu: Zbyněk „Tandem“ Skořepa, <http://tc.westerners.cz>

Španielova 1268/3, 160 00 Praha 6 - Řepy, Tel.: mobil: 731 477 065, e-mail: trappers@westerners.cz

Sheriff Rodeo Corralu: Patrik Urban, <http://rc.westerners.cz>

Tel.: mobil: 777 991 447, Vacov 27, 38473 Vacov, Sídlo RC: Čestice 181, PSČ 387 19,

e-mail: sheriff@ceskerodeo.cz.

Sheriff Bullet Corralu: Stanislav (Jizva) Baláž, <http://bc.westerners.cz>

Sídlo Corralu: Hosín 163, 373 41 Hluboká nad Vltavou, Tel.: mobil Tel.: 608709878,

e-mail: bullet@westerners.cz

Hlavní Webmaster WI-CZ: Vladimír Morčínko; Tel.: mobil: 775 609 672; e-mail: hw@westerners.cz

Předseda odborné střelecké komise WI-CZ: stávající sheriff Bullet Corralu.

Šéfredaktor Prerie Expressu: Josef „Joe“ Moravec, Nad stanicí 18, 162 00 Praha 616,

Tel.: mobil: 606 366 529, e-mail: moravec.vn@gmail.com

Kontrolní komise WI-CZ:

Předsedkyně – Lucie Horáková; Tel: 774 076 113; e-mail: Luca1998@seznam.cz ; rev.kom@westerners.cz

Členové KK: Martina Hampejsová; Tel: 723 416 254; e-mail: martina.hampejsova@email.cz

Tomáš Nový; Tel: 773 966 790; e-mail: predakjv@seznam.cz

**Shromáždění vyslanců WI-CZ
17. února 2024
ve Strančicích
v restauraci U Milotů**

**Úplný kalendář akcí na celý rok
najdete na webu!**

Navštivte webové stránky WI-CZ

www.westerners.cz

Nejstarší western shop v ČR!

Na Zmrzlíku 7

170 00 Praha 7 – Zadní Kopanina

e-mail: pinto@mbox.cz

Tel.: 224 810 634, fax: 238 843 142

Sleva pro členy WI-CZ!

PRÉRIE EXPRESS

Informační čtvrtletník

Členská publikace zdarma!

Vydává Westerners International – CZ z. s.

Šéfredaktor: Josef „Joe“ Moravec

Nad stanicí 18

162 00 Praha 616

Telefon: Moravec 606 366 529

E-mail: moravec.vn@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla

15. února 2024

Vyjde do 15. března 2024

Uzávěrka následného čísla: 15. 5. 2024, vyjde do 15. 6. 2024